

kunde være noget Gaab om, at det vilde give et nogenlunde retfærdigt Resultat. Det vil da sees, at vi derved have troet for det Første at burde fravige det Forslag, som er stillet af den høitærede Finantsminister — af hvilke Grunde skal jeg ikke nu opholde mig ved, da det vil komme til at foreligge ved et senere Afsnit —, og at vi dernæst have troet at burde benytte Communerne's Hjælp. Nu har det ærede Medlem for Veile Amt (Gad) med meget levende Farver skildret disse 11 Postor, som Communerne skulde have at udføre, hvilket efter hans Mening skulde være overordentlig besværligt; men jeg vil tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de samme 11 Postor ogsaa ville fremkomme efter hans Forslag, og rimeligvis endnu en 4—5 Stykker til. Det er imidlertid ikke dette, hvorpaa det kommer an, thi om man nu ogsaa stiller det op i 11 Punkter, fremmer man jo ikke dermed os, der kjende dette saa godt, da vi jo allerede flere Gange have haft det at udføre praktisk, og vi vide jo ogsaa nok, at Sogneraadet — skjøndt det naturligvis har haft Uleilighed dermed — har baaret det uden at have knurret derover. Jeg kan kun sige, at jeg i Udvalget har siddet sammen med ikke saa saa Medlemmer, der ere komne fra de forskjellige Dele omkring i Landet, og at der blandt disse ikke har været Een, der har ytret Betænkelse i saa Henseende; de have tværtimod sagt: Lad kun Sogneraadet faae dette Arbejde, det er villigt til at bære det; naar man har den Fornemmelse, som vi holde os overbeviste om, at Sogneraadene have, at det vil bidrage til, at det Formaal kan opnaaes, at Skatten bliver mere ligelig, mere jævnt og retfærdigt fordeelt mellem Skatteyderne, saa vil Sogneraadet ganske vist med Taalmodighed finde sig i, at der er noget Arbejde derved, og de Herrer ville see, at det Arbejde, vi fordre, kun er overordentlig lidt mere besværligt end det, der har været paalagt tidligere. I den Henseende haaber jeg altsaa ikke, at De ville finde væsentlige Betænkelse ved Udvalgets Forslag. Dernæst har jo det ærede Medlem (Gad) lagt stærk Bægt paa, at det kostede Penge, idet han fremhævede disse 100,000 Rd. Det

er jo ogsaa ganske vist, at det er mange Penge, og det maae de Herrer overlægge med dem selv, om de troe, at dette System er et saadant Offer værd. Jeg har overordentlig meget imod at tage Penge af Skatteyderne's Lomme til at faae det Arbejde udført, som Skatten kræver, men jeg maa da først stille det Spørgsmaal op, om Skatten er nødvendig, og dernæst maa jeg spørge, efter hvilke Hovedgrundsaetninger Skatten skal skaffes tilveie. Skal den skaffes tilveie efter Contingentsystemet, kunne de allerfleste af disse Pengr undværes; der kan da maaskee spares to Trediedele deraf, hvilket jeg for mit Vedkommende troer. Men, ville De nu sige: Nei, Contingentsystemet er urigtigt, det er uretfærdigt, vi kunne paa ingen Maade gaae ind paa det, vi ville have Procentsystemet, saa siger jeg, at saa maae vi ogsaa give det, der er nødvendigt for, at Procentsystemet kan blive ført igjennem. I den Henseende maa jeg give det ærede Mindretal fuldkommen Ret, naar det har sagt, at de Penge, som høre til, hængse saa noie sammen med den hele Tanke, hvorpaa Forslaget beroer, at det vil være meget betænkeligt at forsøge paa at nedsette Beløbet. Dette Spørgsmaal skal jeg imidlertid lade ligge, det komme vi jo ogsaa til ved en senere Leilighed, idet det vil være bekendt, at flere af Udvalgets Medlemmer have stillet Forslag om at nedsette Beløbet. Men hvad jeg vil bede om, er, at man vil betragte Sagen fra det Standpunkt, som jeg her har fremhævet. Mindretallets Forslag fører til for det Første, at vi iaar faae en Contingentskat, forsaavidt Rigsdagen erkjender Nødvendigheden af at udrede Skatten iaar, og dernæst, at vi ganske vist næste Aar komme til at staae i den samme Situation, nemlig den, at der foreligger et Forslag fra Regjerings Side til et nyt Skattesystem, der skal indeholde stadige Regler, og ved Siden deraf en lille Lov, som kommer til at indtræde, dersom Andet ikke skulde lykkes. Nu er altsaa Spørgsmaalet — de Herrer kunne opgjøre det med sig selv — om De ansee det for at være saa sandsynligt, at en saa omfattende Forholdsregel som den, Mindretallet har taget i sit Forslag, skulde kunne gaae igjennem og blive vedtagen baade her og i det andet Thing